

modo Calvinus circa locum cit. seqventia profert: *quoniam non exprimit diserte Evangelista, quisnam dies hic fuerit, probabiliter tamen conjectura est, Pentecosten notari; secutus in ea opinione ex Veteribus Chrysostomum & Cyrillum apud Bezan, citatos a Matthaeo Polo ad h. l., & Epiphanius, quem prioribus addit B. Chemnitzius in Harm Proleg. Cap. III. p. 10: sed etiam ex nostris B. Egid. Huxnius in Comment. ad b. l. judico, inquit, aliud (præter Pascha) solenne Iudeorum festum, nempe vel Pentecosten vel Tabernaculorum intelligi. Ratio inter alias, quas afferunt, haec est: quod verosimile non sit, Evangelistam, qui capite II. & cap. VI. mentionem injicit Paschatis, hoc quoque capite de Paschate quodam agere, quia ratione ille quatuor capitibus biennii periodum complectetur. Verum, ut haec ratio valde invalida est, quia nobis non convenit Spiritui S. prescribere, quot capitibus ea complecti debuerit, quæ de gestis Christi revelare nobis voluit; ita tentatiæ suæ non possunt firmiter inniti istius patroni, quam & Calvinus conjecturæ tantum nomine appellat, addens: *de ea non contendo*. Quod enim Pascha hoc loco intelligatur, patet ex Joh. VI. 4, ubi videatur quasi explicatio extare hujus loci, dicente B. Chemnicio ad b. l., quia ibi legitur, ἦν ὁ ἐγγὺς Πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰσδαίων, atque sic Pascha speciali ratione Festum Iudeorum appellatur, utpote quod præcipuum fuit inter festa Iudeorum, propter memoriam liberationis Egyptiacæ & significationem liberationis spiritualis, per Messiam, Christianorum Pascha. Cor. V, 7, præstandæ. In præsenti itaq; nostro Textu Job. V, 1, ἡ ορτὴ τῶν Ἰσδαίων per Antonomasiam denotat ipsum Pascha, eadem ratione, ut per Apostolum solemus Paulum intelligere. Neque desunt clara talis acceptionis exempla apud Evangelistas, e. g. quando Judæi Matth. XXVI, 1. consultantes nolunt Christum occidi εἰς τὴν ἑορτὴν, Pascha, Festum intelligendo juxta versum 2, quod tamen postea factum occasione produnctionis Iuda, ut pateret, Jesum esse verum nostrum Pascha. Cor. V, 7. Imò ne articulus voci ἑορτὴ appositus differentiationem à loco nostro Johanneo indicare videatur, audiamus Lucam Cap. xxiii, 17, ubi innuit, consuetudinem fuisse, ut dimitteretur quidam ex captivis κατὰ ἑορτὴν. Etsi enim Pascha indicetur juxta*

Cap. XXII.